

bærer det samtidig, at det pågældende område undtages fra Forbrugerombudsmandens tilsyn, idet Forbrugerombudsmandens virksomhedsområde er knyttet til markedsføringslovens anvendelsesområde jf. markedsføringslovens § 15, stk. 1. Tilsynet med de finansielle virksomheders overholdelse af regler om god skik vil efter dette lovforslag alene blive varetaget af Finanstilsynet.

Det vil betyde, at Forbrugerombudsmanden fremover skal vurdere om de klager, han modtager over finansielle virksomheder, er omfattet af hans kompetence efter markedsføringsloven. Er der tale om en sag der er dækket af reglerne om god skik, skal Forbrugerombudsmanden oversende sagen til Finanstilsynet, som vurderer, om sagen skal undersøges nærmere. Er der derimod tale om områder, som ikke er dækket af regler om god skik, er det underlagt Forbrugerombudsmandens tilsyn.

Sagen, der verserer ved lovens ikrafttræden, kan færdiggøres af Forbrugerombudsmanden. Desuden kan Forbrugerombudsmanden afgøre sager vedrørende de retningslinier, der forbliver i kraft, indtil Økonomi- og Erhvervsministeriet har fastsat bindende regler om god skik.

Finansielle virksomheder skal forstås som virksomheder, der er reguleret af de finansielle tilsynslove, d.v.s. lov om finansiel virksomhed, lov om banker og sparekasser, lov om fondsmæglerselskaber, lov om forsikringsvirksomhed, lov om realkredit, lov om forsikringsformidling og lov om værdipapirhandel m.v., lov om investeringsforeninger og specialforeninger, lov om tilsyn med firmapensionskasser og lov om innovationsforeninger.

Til nr. 2

Selvom de kommende bindende regler om god skik typisk vil vedrøre forhold, som hidtil har været dækket af markedsføringslovens § 1, kan det ikke udelukkes, at reglerne også vil kunne indeholde elementer, der i dag er dækket af forbudet mod vildledende, urigtige eller urimeligt mangelfulde angivelser i markedsføringslovens § 2. Dette er baggrunden for, at det forslås at forbudet i § 2 ikke gælder for finansielle virksomheder, hvis økonomi- og erhvervsministeren i regler om god skik på det pågældende område har fastsat forbud mod vildledning, nedsættende omtale m.v. Forbrugerombudsmanden vil dog kun kunne forfølge en sag, hvis der foreligger en konkret overtrædelse af bestemmelsens forbud, der har betydning for omsætningen, og som politiet vurderer vil kunne danne grundlag for en straffesag eller overtrædelsen er så

klar, at den kan danne grundlag for et påbud efter markedsføringslovens § 2.

Til nr. 3

Den foreslåede bestemmelse er foranlediget af, at kompetencen til at udstede regler om god skik for finansielle virksomheder overføres til økonomi- og erhvervsministeren, hvorfor Forbrugerombudsmanden ikke fremover vil kunne forhandle og udarbejde retningslinier, der specifikt retter sig mod finansielle virksomheder. Ved finansielle virksomheder forstås i lighed med bemærkningerne til pkt. 1, virksomheder, der er under tilsyn af de finansielle tilsynslove.

Forbrugerombudsmanden vil fortsat kunne udarbejde generelle retningslinier, der også dækker det finansielle område, fx retningslinier om markedsføring over for særlige grupper som børn og unge eller om særlige markedsføringsmetoder, medmindre disse forhold er reguleret i bindende regler udstedt af økonomi- og erhvervsministeren.

Såfremt man måtte ønske at undtage den finansielle sektor for generelle retningslinier udstedt efter markedsføringslovens § 17, kan ministeren udstede specifikke bindende regler herom.

Forbrugerombudsmanden har i dag udstedt en række retningslinier, hvis indhold er fastlagt ved forhandling med de finansielle brancheorganisationer og som specifikt vedrører den finansielle sektor.

Det drejer sig om »Retningslinier for omfanget af forsikringsselskabernes orientering til forsikringstager i forbindelse med autoskade (februar 1999), Retningslinier for afgivelse af bonusprognoser for pensionsopsparing i livforsikringsselskaber og pengeinstitutter (februar 1990), Retningslinier vedrørende fjernsalg m.v. i betalingssystemer med betalingskort (december 1996), Retningslinier om Etik i pengeinstitutternes rådgivning (juni 1994) med uddybende kommentarer, Retningslinier for reklamering med priskeksempler og med samlerabat indenfor forbrugerskade-forsikring (december 1992), Retningslinier om etik i realkreditinstitutter (september 1995) og Retningslinier for pengeinstitutters udformning af afregningsnotater ved kunders handel med fremmed valuta (november 1991).«

Disse retningslinier er blevet til efter principperne i markedsføringslovens § 17, og betragtes som en udfyldning af markedsføringslovens § 1 på det pågældende område. Retningslinierne har ingen bindende virkning, idet det er domstolene der endeligt afgør, om en overtrædelse af en retningslinie tillige er en overtrædelse af markedsføringslovens § 1. De ovennævnte retningslinier vil være gældende, indtil økono-